

Báseň pro tebe...

Je léto a při oblení plodů
i člověk chce být bezprostřední.

Je léto
a člověk jak okvětní plátky skládá
den ke dni.

A když se setní,
přijde sám k sobě jako host.

Rozsvítí malou, třeba už

zapomenutou hvězdu

a ochočí ji pro malého prince,
kterého v něm ještě nestačila uštknout
lhostejnost.

Co kdybychom se jen tak
mimochodem
sebrali a jen tak
mimochodem
vyrazili někam
mimo
tohle schéma
tuhle šachovnici
tohle město
tenhle rytmus
tyhle starosti
a prošli se kolem
naší první scůzky
a kolem našeho prvního pohledu
na naše první dítě
a kolem dokola
Co kdybychoL...
Touhle dobou
se mnou nemluviš víc než
mim
a nejvíce ti voní
mimóza

oblou běl svého těla
mumifikuješ balzámemz spánku
a na duši mi pišeš líčidlem vzkaz
hic sunt leones
Co s tebou
Neochočitelná
Ještě jsem nečetl
nové rozšířené vydání
našeho hříchu
ještě jsem nepsal
pokání
zatím totiž jen pomalu louskám
v slabikáři něhy

Mimořádně tedy a jen kvůli tobě
rozsvítím jen jedno rybí oko
svého zítřejšího smu
a zaútočím nebezpečně
bílým pegasem
na krále tvých citů
čímž lehkomyslně odkrývám levé křídlo
ještě jeden tah - nejsem Šalamoun
a ztrácím poslední pěší sílu
/ braní mimochodem/

Pak

PAT

a oha mlčíme až hanba
Dialog O Dobré Partii

Tahdy ti rozeklaným jazýčkem
mlčky ale zřetelně
velebím malvicový plod
a jen tak
mimočasem
beru si to co se každou noc nedává

Láska je taneček
Smím prosit ?

S tebou - Alena Vávrová

Calou mě slastně objímáš
Laskáš mě svými doteky teplými

Pookřívá celé mé znavené tělo
Oči mám zavřené Na nic nemyslím
Zjasňuje se mi čelo

Podléhám tělem i duší vůni tvé omamné

Je mi nádherně
Ve vaně
V koupelně
A koneckonců
i s tebou

Geometrie v životě

Standa Kubík

Uklouzl jsem po skluzavce,
parabola si se mnou pohrává
a vůbec nepomáhá námaha
k překonání napjatosti tětív.
Jen ryze čistě matematicky
může děj proběhnout lineárně,
ale v praxi...,
v praxi číhají ještě krkolomnější obraty,
než je parabolický hyperboloid
se sedlovým bodem usmíření.
Tak jen se rychle obezřetně zvednout,
rychle, aby nebylo vidět,
že jsme vlastně vůbec upadli
a obezřetně, abychom snad
nanovo neuklouzli a neulítli
pro změnu po mimoběžce
někam úplně mimo prostor...

Zamyšlení laika

aneb

monolog obsluhy počítače...

Z obrazovky počítače mrkají mi do očí
čísla, značky, čárky, háčky,
jež logiku si ochečí.

Já sedím před tím chladným strojem
a mám z něj stále trochu strach,
vždyť proti jeho kapacitě
jsou celé týmy pouhý prach.

Teď člověk je zatím ještě stále
jeho pánem, pánem dat.
Však co když se jednou v počítači
stane náhle pánem zkrat?

Stane se pánem okamžik,
stane se pánem logiky,
a člověk v tuto chvíli ráhle
stane se hříčkou techniky.

"Tohle je hloupost," řekne vědec,
"dívej se vždy očima."
Však každý omyl někde Lončí
a každý někde začíná !

Kolohnát

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

Penicilinové blues

OOOOOOOOOOOOOOOOOO

Chtěl jsem vám zpívat jedno blues,
ale nějak to nejde,
v krku mi hryžou bacily -
asi ze zpěvu sejde.

Chtěl jsem vám zpívat sonety
plné milostných vášní,
jenže s bacily v hrtanu
ztrácí se vášeň s básní.

A tak navštívím lékárnu,
jak mi lékaři radili,
a místo vášní v sonetech
vyvraždím v krku bacily !

Kolehnát

Čtení o zákumu pivním - díl III.

S přibývajícímí pivními minutami probíhající sesse stoupá nálada všech fuxů, fuxií i semest-rů. Děje se to jednak v důsledku úspěšného re-keování sesse, jednak vlivem požívání lahodné masti. Jest snadno pechepíti, že přibývá i poža-davků proti zákumu pivním. Zejména fuxové časte neodhadnou odolnost svých útrob. Ponižující útěk v době jednání sesse je odsuzuje k pivnímu za-srání /P.Z./. Zbavení veškerých pivních práv jsou uvrženi k osamělému, ukoptěnému stolečku kdesi v koutě, kam sotva dopadá záře Slavného a neomylného. Ze svého trestu se mohou na pokyn PI-PA vypítí. Děje se tak celůvkou odporné teplé vody. Jestliže viník nezakrvácí/tj. vypije celův-ku ex do dna, aniž by kapky vylil vedle svého chřtámu/, trest P.Z. se mu ruší a může usednout opět ke své tablici. Aby k podobným příznakům únavy nedošlo zas tak často, vyhlašuje Slavné a neomylné zpravidla na přímluvu nadlíšákovu dvě až tři přestávky "tempus ex". Zběsilý úprk k toa-letám nekončívá sice úrazy, ale dveře praskají ve švech. V boji o výsledno, pozici předčí fuxie a semestriky své mužské protějšky celkem přes-vědčivě.....

/Martin Vávra/

Píseň o kamarádovi
Vladimír Vysockij

Když stane se, že kamarád
zaváhal nebo zklame snad
a ty bys prostě věděl rád,
zda ještě můžeš na něj dát -
vezmi ho do hor, uvidíš !
Nechyстей mu tam žádnou lest,
jenom si zkuste skály zlézt,
ať víš, - kým máš tu čest.

Možná že v horách ztratí vtip,
ohrne nos a zárhne zpět,
sotva ho spálí první led,
začne ti vyvádět -
pak je to jasné, nech ho být !
Jen ať se vrátí - vždyť to víš:
s takovými se nejde výš,
o těch se mlčí spíš.

Když ale zuby zatíná,
vzteká se, přitom šlape dál,
něžřítíš se s ním z žádných skal -
on by tě nenechal.
Až k vrcholům se bude drát,
až tam tě bude podpírat.
Pak vedle něho pevně stůj
a vždy mu důvěřuj !

Nejnovější zprávy z Divadélka poezie KROK

Lenka, Ilka a Včelka se zúčastnili okresní soutěže ve vlastní tvorbě Mladá poezie 1986. A dopadli víc než dobře:

1.místo v kategorii poezie - Lenka

3.místo v kategorii poezie - Ilka

Včelka

/oba posledně jmenovaní soutěžili v různých věkových kategoriích/

.....

Konzumujeme chléb a vodu
denně konzumujeme zprávy
z domova i ze světa
televize je náš nejvěžnější přítel
chojíme se bavit do společnosti
a věci přijímáme tak jak jsou

J sme konzumenti života
a jsme na to hrdí -
pěkně si přece žijeme !
Jen nesmíme mýslat
na tu prastarou otázku:
Jaký je smysl života...!?
Co po nás jednou zhude...?!
/Vy to nevíte, opravdu ne?.../

/Lenka/

. . .
Řekl jí o schůzku -

a ona se smála...protože byl vazba, hrometluk,
ale celý takový čistounký, fajnový,
takže jí napadlo zděšeně vykřiknout:

"Co vás to napadlo,
panáčku z vánočního pečiva?"...

ale pak řekla:

"Tak dobře. V sobotu o půlnoci v kopečkách,
víte, kde je hrad Křivkov?!"
tak před ním, pod skalou, tam na té planině..."

Smáli se tomu dlouho oba dva.

Ale ze soboty na neděli,
když měsíc rozsvěcel na hradních nádvořích
a parta kolem táboráku dohrála Askalónu
a zpěv šel po lesích už jen tak po špičkách,
zarachotilo kamení

a cestou od hájovny
šplhal se kdosi udýchaný do kopce,
měl zbrusnové pohorky
a zbrusnovou toranu na zádech -

jaký div, že parta skoro neodmlela smíchy.

"Neškrtějí tě řemínky?"

"Ty jsi od reklamy, ne?"

"Rychle, kde máš ten foťák?"

"A kde máš kamašky, frajere?"

Ale ona, když se dosmála,

šla k němu, vzala ho za ruku -

a táhla ho k palouku, kde měli na hromadě

věci.

Sotva za sebou táhl nehy. Ale ona mu

stahovala

termu z ramene... a když jí za to nechrabaně

pohládl, durdivě ucukla:

"To je naposled,

Jdeš o hodinu pozdě."

.....
.....

převzato z časopisu Šmatlavú stopá.....

Uličníci na jaře

Kavče

Přišel květen.

Mizí blátivé kaluže, vzduch voní zelenou trávou a na smetiště se stánkem s občerstvením příjemně hřeje sluníčko. Sešli se tam veverák, rejsek a ježek, a čekají, až do autocampingu začnou přijíždět první návštěvníci.

Veverák přežvykuje sirčičku, ledabyly visící v koutku tlamičky, je v ráži. Vypráví, jak ho jedna slečna cpala sušenkami a burskými oříšky a dodal:

"Jenže ten její horolezec mi to záviděl, nebo co. Víte, co řekl? Řek: nemuchluj tu veverku, určitě je samá blecha. Já myslel, že se zjevím. Tak jsem mu šel v noci nahlodat lano, jenže to jste neviděli ten materiál. Ještě teď mě bolejí dásně."

"A máš blechy?" zajímal se rejsek.

"Nechte toho," pohoršil se ježek. "Radši si pojedte povídat, na co se nejvíc těšíte, až to tu opravdu otevřou."

Rejsek, který si přes zimu umínil stát se nejmladnějším výtržníkem rodného lesa, drsně prohlásil:

"Já si vlezu do kelímku vod piva a pořádně se vožeru."

"Já sem budu vhodit za ženskejma," řekl veverák a přehodil sirku do druhého koutku. "Ale teď mám hlad. Co je sakra s těma vejletníkama?"

S nadějí se zadívali na opuštěnou příjezdovou asfaltku a širokou travnatou pláň, kde v létě rostou barevné stany, vrískají děti a vzlají dveře umýváren.

"A ty spížíray v těch stanech," nahlas zavzpomínal rejsek. "Voni je zakrejvaj jen takovejma kytičkovanějma záclonkama..."

V zatáčce asfaltky se objevily velké krosny, pod nimi pestré větrovky, a ubíraly se k autocampingu.

"Zase špagátníci," zaječel veverák. "Už zase jen špagátníci! Hladovci, každéj kousek sejra si hlídají jako oko v hlavě. Kdy už konečně přijede pořádná nafasovaná vejletnická auták!"

"Patřilo by jim ukousat tkaničky u bot," pomstivě se přidal ježek.

"To nemá cenu tady čekat," mávl nad tím rejsek tiapkou a loudavě se vydal k lesu.

Odpoledne se slazli v soutěsce, kde někdo do skály vytesal nápis CAMP U PĚTI HAVRANŮ. U ohniště se tam krovna k sobě něžně tulila trampská dvojice.

"Ta holka je pěkně vypasená," mínil ježek. "Ta bude mít s sebou jídla vagon."

"Tyhle spíš vypadají na to, že si uklonějí nějakou slátaninu a pak je jim zle to jíst," poznamenal rejsek.

"Poblivky a jiný vandrácký jedy nežeru," prohlásil veverák. "Ale podívejte se na ten narvaný žracák. Ten je! Snad tam zas nebude svetr s pláštěnkou jako dycky."

"Jenže ho mají zapnutéj na řemen a ještě se vo něj vopíraj. Co teď?" zakňoural ježek.

"Na večer čekat nebudem, na to mám moc velkéj hlad, vole," řekl výtržník rejsek. "Já to du votevřít!"

Se zatajeným dechem sledovali, jak se rejsek plíží kolem ohniště a popotahuje za přezku. Tramp si toho všiml, pustil trampku z náruče a řekl:

"To je zajímavý, běhá tu taková tlustá myš, nejspíš samička, co bude mít mladý."

Rejsek se polekal, utekl do trávy ke svým a aby maskoval strach, zahrozil zpátky pěstičkou:

"Cojak nevidíš, vole, že sem mužskej?"

Ale ježek se už dal skoro do pláče, takový měl hlad. Veverák se zamračil a řekl, že žracák dojde, i kdyby se měl dát vycpat. Vylezl z úkrytu a veřejně pochodoval k ohništi, sirku v tlamiče a zlověstný výraz ve tváři.

Trampka uviděla veverku a vypískla:

"Jé veverka! A vůbec se nás nebojí!"

Veverka přihopkala blíž.

"(pravdu se mě nebojí. Podívej, Péťo, jak je ochotná, ona se nechá i pohladit."

Tramp něco zebračel.

"Ona se nechá i chovat, počívej, ta je roztomilá, mu, muu..." řekla trampka a přízeň, kterou předtím věnovala trampovi, přenesla na veveráka. Veverák se nechal hladit, chovat a kýčkat a tvářil se spokojeně. Potem trampka objevila veverákovu sirku a spustila křik. Myslela, že snad veverka hlady přežvykuje dříví a hned Péťovi nařizovala otevřít žracák. Tramp neochotně poslechl. Začal vyhrabovat zásoby a rejsek s ježkem, schovaní v trávě, jen zírali. Rejsek rozhodným hlasem proneal:

"Tak sem se v noci vypravím se stěhovákem."

Nakonec toho Péťo už měl dost a otráveně řekl:

"Hele, nech už tu veverku, jo? Jsou totiž samá blecha, jestli to nevíš."

A pak ho neobyčejně překvapilo, když veverák vystrčil rozježenou hlavičku z dívčiny náruče a vztekle mu vyplivl užužlanou sirku přímo do oka.

Ai tě bude tlačit mára -

jdi za ní a dej jí búre ! /vodňanoký/

/telegram pro Sněhurku/:

Kéž bys nĕzabudla - smudla

...verše na cesty

Zeptej se - Seňor

Potkáš je

s veselou tváří
v dubnu i v září

Potkáš je

se smutkem v dlaních
v bílých pláních

Potkáš je

voní nevíš čím
ohněm a jehličím

Zeptej se kam chodí

možná odpoví

Možná jen

tajným úsměvem

Určitě to bylo tak -Seňor

Jako kluk

který touží

jsem si šáhl

v jedné louži

na hvězdu

A ona přifkla mi

za opovážlivost

věčné hledání

a nespokojenost

Bohatství - Redy T.O.Helene

Bejt behatej, mít zlato,
na ruku zlatý prsteny,
mít zkráška všechno
-to nechtěl bych-
věřte mi, vážení...

Mně zcela stačí,
že můžu zpívat,
že jsem tady
a jít kam chci
-strach nemám-
jen po dálkách věčnej hlad,
žízeň jako trám
a boty děravý...

Když jsem se začal toulat,
je to už dávno
a byl jsem sám,
někdy jsem marně
hledal cestu,
po lesích bloudil sem a tam
-lákal mě
dálek modrý svit-

vím, je těžké
tohle pochopit...

Bláto - Fex

Kouzlo které má v sobě bláto
je fantastické.

Nevěříte ?

Nebrali jste je jako děti do rukou,
našázeli jste s ním po sobě

na rybníce,

neběhali jste v něm bosí ?

Ne ?

VY jste nebyli dětmi ?

Znám křišťálovou studánku - Kutloch

Ticho v tom lese

není ničím

snač jenom holubičí

Pramínek vody

na půl dlaně

jako když setřeš slzu panně

vyslyší jenom žízeň laní

Před okovaným krokem lidí

se do poslední kapky stydí

Džbánček vody živé z rosy

podá jen těm

co přijdou bosí

Tvé dary - Balcar

Dostal jsi nohy - abys mohl jít
dostal jsi hlavu - abys mohl snít
a navrch kamarádů pár
- no řekni, byl to špatnej dar ?

Dostal jsi píseň - tak ji zkoušej hrát
dostal jsi oheň - ten tě bude hřát
a vítr dešť i letní žár
- no řekni, byl to špatnej dar ?

Dostal jsi žízeň - abys mohl pít
dostal jsi víru - abys mohl žít
i vůli s osudem se prát
A tuhle zem
co na ní budeš dneska v noci spát...

Suché cesty a plno hezkých zážitků
přeje všem

Lenka

TSUNAMI, zpravodaj TSUNamy

ročník III, číslo 4

odpovědná redaktorka:

Alena Tučimová - Lenka

/Zahradří 218, 43151 Klášterec n. Ohří,

tel.č. 935765/

veškeré příspěvky, názory a kritiky zasí-
lejte na její adresu

Nevyžádané příspěvky se nevracejí

Toto číslo TSUNAMI vyšlo 13.7.1986

Uzávěrka dalšího čísla 27.8.1986